

SUSCRIPCIO
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Exterior. 9'00 id. id.
Pagari per any, una pesseta de rebòla

ANY VII NÚM. 2.067

EL: POBLE: CATALÀ

BARCELONA, DIMARS, 1 NOVEMBRE DE 1910

UN NÚMERO, 5 CÉNTIMS

Grans Magatzems
del carrer de **BILBAO**
TRILLAS, VIÑAS Y VIVES
SUCCESSORS DE J. ESCARRÁ

TEMPORADA D'HIVERN

ULTIMES NOVETATS

en

Sederies - Llaneries

Velluts - Zibelines

Panyeria - Libertis

GRANDIOSSES EXISTENCIES

Preu fixo en xifres conegeudes

CLÍNICA C. CROUS Hospit. Tubercolosis pulmonar. Viso
grinaria. Curación segura y rápida. CARMEN.
NUM. 36. PRINCIPAL.—Véase anuncio cuarta página.

ORFEU
Opera de Gluck
Traducció catalana y castellana

JOAQUIM PENA

ABDES TRADUCCIONS EN UN LLIBRET
UNA PESSETA

L'ideal patriòtic
y la
honrada política

Si tots els homes fossin bons, aquest mondia l'èxit del regne de la pau y de la justícia. Però l'home no es perfecte y desgraciadament n'hi ha molts de dolents que pera satisfacer les seves passions y concupiscències no reparen en fer mal, desprilant les supremes normes de la moral y l'interès de la col·lectivitat.

D'aquests homes n'hi han a tot arreu,

els que a ses baixes passions afegauen luxuria y naixon y creixen en un ambient de perdiçió y de miseria, tenen qualcuna cosa a esterà d'accio la deïmència definida pels Còdis, y dient d'ella, para defugir les seves sancions, han de desenrotillar la seva vida.

Però n'hi han d'altres que per causes

diferents de cultura, de medi, d'acomèditat, o d'atrevidat, portant la mateixa maldat a dintre, s'elevan a un altre camp diferent en ell se mouen amparats en una semi-impunitat derivada de la mateixa naturalesa intrínseca del seu camp d'accio.

Aquest camp es la vida col·lectiva, tant política com social. En ella l'home dolent hi pot desenrotillar les seves baixes passions: la multitud se deixa enganyar més fàcilment que l'individu y un cop fet l'engany y conquistada la voluntat popular, aquesta serveix d'excusa a totes les ambicions que en l'exercici de càrrecs públics poden satisferse.

Tots els partits polítics hi estan exposats a tenir a dintre algun d'aquests homens. Es impossible la selecció absoluta dels individus en una col·lectivitat nombrosa, y sempre serà una injustícia evident fer recarre sobre'l conjunt la responsabilitat dels actes o de la conducta d'un o de diversos individus que'l componen.

Però, pera fer aquest judici respecte a la responsabilitat del conjunt o del parti, es precs esbrinar si la conducta immoral de l'individu constitueix una excepció que està en discordància oberta amb els principis que'l partit sustenta, o si pel contrari aquest en son conjunt ampara aquella conducta y la fa seva per trobar-hi conflicte entre ella y la doctrina de la col·lectivitat.

Per a fer possívila la selecció, pera evitar les conseqüències de l'introducció d'aquests elements morbosos en l'obra y la vida dels partits, més que'l procediment causal d'expulsar un per un aquells elements després d'averiguar la seva conducta, es indispensable l'existència de principis en el partit que fassin impossible d'entrar en la coexistència dels individus que no inspirin els actes en un suprem esperit de moralitat.

Entre aquests principis, no n'hi ha com l'esperit patriòtic, y positiu pera tal fins,

quan un partit posa com a lema pri-

aquesos partits reculliran sempre tots els turiferaris de la política y tots els homes dolents que no poden conviure amb els que senten ab tota intensitat el patrònicisme.

E MAYNES Y GASPAR

DEL TREBALL INTENSIU

Un vot en contra

Precisament lo intensiu del meu treball com a dependent d'escriptori no me ha permès fins ara fer sentir la meva veu plena de dissonàncies en el chor uníssim que entona les exhortacions de lo que, pera donar-li algun nom, han batejat ab el de «Treball intensiu», y que jo entenc una conspiració contra'l dinar y fins y tot potser contra el sopar dels dependents.

Fa temps que les columnes de la premsa venen plenes de propagandes a favor d'una reforma en les hores de treball, que'n permeti plegar a les cinc de la tarda, després d'haver treballat vuit hores seguides; fa temps que've inflant la bomba ab una sèrie d'arguments sofisticats, verbalistes y acomodatius, que cauen com un castell de cartes al primer buf de la realitat sabuda per tots els qui la creuen dels fetes diaris fa coneixedors de la vida íntima dels magatzems y escriptoris.

Per això jo atribueixo a un exoes de romanticisme y bon desig els treballs que's d'uen a cap pera aconseguir la modificació, ja que de cap manera puc creure que no'n presideixi una absoluta bona fe (llindant en la candidesa) complicitat de moltes vegades dels grans errors.

Per la meva part—y ab mi sé que són molts—ens produueix una inaguantable història que el llegir que si m'espavilo treballaré sols vuit hores y plegaré a les cinc de la tarda; això si, sent la fensa intensivament, com si s'ara la fesa a estil de brigada municipal; y me'n ric llargament dels somnis falaguers dels bons organitzadors de la campanya, quan passades nou hores de seguir treball, sento quel que'm diu que es necessari per l'embarc de l'endemà o per mil altres circumstàncies de «forsa majors» que sempre surten, el que veiem una hora o dues pera eixellir la tasca. Y lo pitor del cas es que haig de reconèixer que té rà y no n'hi val el pensar que ab un altre empleat quedarà la feina llesta a l'horra que se'n diu de plegar, no; encara que hi posés vuit homes més, fora igual, car el genre que esperaven pera completar la remessa haingut tard de la fàbrica, tot y haventnos enviat el fabricant així que ha al magatzem. Y jo'n quedo

una o dues hores més, però al menys de dinar; si s'implanta allò que deiem, també m'hauré de quedar però més prim de ventre, o lo que serà pítjar, aniré a dinar y hauré de tornarhi, no per una o dues hores, sinó per tres o quatre o les que sigui, que allavors no vindrà d'una, com ja haurei dinat y tot just seran les set de la tarda!

Y ja m'estic veient a casa meva convertida en un restaurant. Entre uns y altres haurem de tenir la taula parada tot el dia y la que'n cuida no tindrà temps pera servir dinars a cada punt. El meu pare, que treballa en una fàbrica, ha de tenir el dinar a les dotze en punt, la meva germana, que fa de modista, arriba a casa a dos quarts de dues y lo hi anirà a les cinc... y a les sis, el pare plega y, naturalment, ha de menjac quelcom... lo dit: que haurem de lograr cuinera perquè la mare no podrà donar l'abast. Y aquest desgavell vindrà corregit y aumenyat en les famílies que rimquin quitzalla, ja que les hores d'estudi tampons correspondran ab les de treball dels grans.

Sor que això no's farà perquè no crec quells amos de cases de comerç se deixin convèncer de que el treballar el personal una hora menys, els hi es tan convenient com els hi pinten, encara que prestingu compensaria ab l'intensitat que ja saben els que ara no deixa d'haverhi.

D'això'n dona la mida el cas rigorosament històric d'aquell patró d'una casa de Barcelona que ara fa dos o tres anys corria pels despats fent atmòsfera a favor d'aquesta modificació y tant calor hi posava y tants arguments se li acudien, quel temps li passava sense adonarsen y sense recordar que's seus empleats l'esperaven pera firmar la correspondència y ell, a les nou de la nit, jencant feia propaganda destorbat de plegar a les altres cases.

Y el d'aquell altre ferm propagandista gerent y caixer tot d'una pessa, qui avençançant als temps y pera donar exemple instaurà a casa seva la reforma y al cercar dir els dependents tingueren d'allargar l'estada a l'escriptori, mitja hora o tres quarts més perquè en ell no li sortia bé el recompte de caixa.

Si els que defensen ai capa y espasa la modificació, obren així, que tal faran els que l'implantin tan sols per compromiso y no venintos gairebé?

Per les raons aquí exposades y per moltes d'altres que avui suprimixo, me veig obligat a fer servir aquestes planes com a una pera dipositar-hi el meu vot en contra de la reforma, ja que no la croc possible, ni tan convenient com ens votarem.

PLACID ROSES

Barcelona sense arcalde

Els motius de la dimissió. -- Ofenses personals? El senyor Serraclarà arcalde interí. -- S'anirà a València? -- Perquè'l governador no digué res abans d'ahir de la dimissió

Els lerrouxistes consternats

La nova que publicarem ahir donant compte de la dimissió de l'arcalde, caigut com una bomba. Ningú podia pensar-se que m'hauré atacat de tal manera que no'n deixen en situació expedita pera seguir a l'Arcalda.

—...

—No mancaran persones de bona voluntat pera pendre la vara. No obstant, reconec que, ab el desenfrenat actual de les passions polítiques, l'arcalde troba constantment entre dos focs, y molt se rà que no rebi dels uns o dels altres.

Abans, ningú volia fer política: els barcelonins permetien que un senyor qual sevol simulés eleccions, fes ajuntaments y ho arregles tot. Ara es al revés; ara totomh fa política y política exaltada. La cosa més senzilla, un nomenament de buró, una infraction d'ordenances, tot se converteix en qüestió política.

—La dimissió es irreversible?

—No hi crec gaire en això de dimissions revocables o irreversibles. La dimissió presenta en serio, o no'n presenta. Jo la he presentada molt en serio; el Govern té la paraula,

—Y si el Govern no li admés?

—Aleshores, ja veurem.

Ofenses personals? Nosaltres declarem que en la campanya sostinguda per EL POBLE CATALÀ, no hi ha aparegut ni una sola paraula que'l senyor Roig pugui considerar com a ofensiva, personalment,

El quefe (?) dels radicals, D. Josep M. Serradilla, s'ha possessionat de l'Arcalda, i el sudorat confare — s'havien limitat a expressar el seu disgust pel procediment que havia observat jo a la sessió passada, no havia dit res perquè creia que aquell disgust, per poc fonamentat, y de poca importància, passaria aviat y se restablirien les bones relacions de l'arcalde ab les minories.

—Mentre les minories regionalista y esquerriana—diu que dugué'l senyor Roig, l'audit confare — s'havien limitat a expressar el seu disgust pel procediment que havia observat jo a la sessió passada, no havia dit res perquè creia que aquell disgust, per poc fonamentat, y de poca importància, passaria aviat y se restablirien les bones relacions de l'arcalde.

Això seria una martingala, dels propòsits de la qual creiem sincerament orfe en el Sr. Roig y Bergada. Però, qui respon de que en Vinaixa no torni altre cop a dominar an el que, fins al punt de fer-se nomenar comissionat a València?

El governador deia ahir que si quan donà an els periodistes la nova d'haver estat, el diumenge, visitat pel senyor Roig y Bergada no dugué res de la dimissió de aquest, fou degut a que no estava autorisat per fer-ho. Però que, ja haventlo fet l'arcalde, el no tenia pera què amagar-ho.

La dimissió, doncs, ja es a Madrid. Veurem què farà'l Govern.

De Madrid estant

La tossuneria den Graells

El senyor Graells entra al Congrés. Un ugier dels que estan a la porta'l detura, millor dit, procura deturarlo, s'A quién busca usted?

El senyor Graells no se l'escola.

Quan arriba a la meitat del passadís, un altre ugier l'agafa pel bras,

—Usted tiene pase...?

—No señor que no tengo pase—y en Graells mira a l'ugier de mala manera.

Alguns amics ens acostem:

—Este señor es el señor Graells, secretari del Foment del Treball Nacional de Barcelona...

L'ugier, s'amassa.

—Pues yo agradeceré al señor Graells que vaya á la secretaría para pedir un pase. De lo contrario, no puede permanecer aquí, la orden del presidente es terminante...

—Dit això, l'ugier se'n va.

—Ja ho ha sentit, senyor Graells, trégi un pase.

En Graells contesta:

—Nom dona la gana de demanar...

Cambia de conversa, pregunta respecte a la marxa de la discussió de pressupostos, y ab el paraguai so'l bras, capificat, comensa a passejarse amunt y avall del saló de conferències.

No passen deu minuts sense que un altre ugier se li acosti.

Un grup de diputats, pera fer un xisto, li ha cridat l'atenció respecte al senyor que pensau, passeja amunt y avall de la Sala.

—Será un fraile escapado de Portugal.

L'ugier li demana el pase.

En Graells obra's ills, y se li encara,

—Aquí no hacen más que pedir pases...

No tengo.

L'ugier li prega quel demanar i en Graells contesta un altre cop que no li dona la gana de demanar.

—Pues retroces used.

En Graells surt, arriba a la porta y se assenta a un banc de la paciència que hi ha allí.

—Y aquí, se puede estar sin pase?

—Sí, señor, aquí sí...

Així passa prop d'una hora.

Els diputats catalans que entren y el veuen,

—Qué fa per aquí senyor Graells? Pe-ro, com no entra a dins?

—Es que no tinc pase.

—Demànil.

—No vull demanar res a ningú.

—Dones ho sento; passiò bé, senyor Graells.

—Apa, alante...

Cap al tard, arriba en Cobilià...

—Hola, amigo Graells, entre usted que hemos de conferenciar.

—No seria igual que conferenciásemos aquí?

DIRECTOR-EDITOR
PERE GOROMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPRESA
GARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERRA
TELÈFONS
Rodocoll, 723 - Imprompta, 2, 208

A la Cambra francesa

Del dissabte al diumenge canvia la situació del Govern
Després d'un magnífic discurs, M. Briand triomfa per gran majoria

Y mireu les meves mans: ni una gota de sang, sevors! (Aclamacions perlongades en un gran nombre de banys) Sevors: el debat

CRONICA DE BARCELONA

VIDA TEATRAL

La vaga dels metalúrgics

CONGRÉS NACIONAL OBRER

ELDORADO. — *Sansón y Dalila*, comèdia en dos actes de SINESI DELGADO

Dom Sinesi Delgado es una de aquellas reputaciones artificiosas que tant abunden en el teatre castellà; la seva característica es la bùidor; la seva habilitat es fer obrer cada dia més dolentes y que el públic les hi consenti amb indulgència incomprendible. En aquesta darrera producció —*Sansón y Dalila*— s'hi veuen els mateixos defectes d'aquell desgraciad «Quo vadis?» y de tot el registrell d'obres que han donat a l'escena el fecondíssim plau Sinesi.

Són les seves produccions forzades, artificiosas, ab situacions violentes fòra de tota naturalitat, y contraries a tota realitat en les quals sortosament no abunden massaixos xistos pera satisfacció del públic.

«Sansón y Dalila» es la síntesi de la producció del senyor Delgado. Dos xicots provincians volen marxar cap a Madrid, l'un para ferli l'amor a la Glòria. L'altra per a ser president del Consell de ministres (auxili), però —y comencen les casuïstes— una gentil forastera encara a trobarse en l'estació quan els dos xicots marxin. La forastera té l'escena supresa de les edem-mondaines i el noi poeta té en lloc de cor una capsa de impostos. Què ha de passar? Una conversa d'un minut y un dillit s'inicia entre sentimental y ironíic. A tot això ja ha donat la casualitat de que's reuniuixen en l'estació, pera que poguessin conéixer els personatges de la comèdia: dos vells que seguixen a la forastera, una noia que té amors ab el futur president del Consell, la dona gelosa y opulenta d'un dels vells. Y la major casualitat esdevé quan pèsa l'anònima conversa del poeta al Conxa aquell no se'n adona de que marxar'l tren y que ell, naturalment, se queda en terra. Aquesta escena final, es de lo més forsat y de lo més cursi del món. Els dos personatges acaben lo que s'han de dir, y pera quel tren pugui escapar-se segueixen dienies goses sense cap interès, fins que'l tren xiula. Llavors el viatger s'acosta ab meravellosa rapidesa pen-sant, inauditablement, que mes val la gentil forastera que no pas la glòria, y mentre el festig segueix furios en un banquet de l'estació, un dels dos vells que no ha llegit en sa vida mes que Campomanor, diu tot confidencial al públic:

«A la queva en el mundo si agra i que se encuentra a una rabi en el camino»

El segon acte es encara més caricatural y més pesat. L'acció s'extingueix, els xicots són menys que en el primer y més dolens, però tot acaba bé per el poeta y la edem-mondana, si bé no rabi per la noia provinciala quin nuvi ja es secretari particular d'un candidat y que altre aspiracions que no pas aquella neixa d'ulls grossos y carona de rosa...

Y aquesta obra, segons resen els cartells, ha sigut a Madrid un èxit! El nostre públic ha sigut mens benèvol ab l'autor y si no va estonar l'obra va esser per l'interpretació excedentissima que va donar-si.

La senyoreta Suárez dirigí magistralment el seu paper: coqueta adorable en el primer acte, ab moments intensos de carinyo, de dignitat, d'emoçió en el segon, consegui fer oblidar al públic, que via una mala obra, mostrant sols una excepcionat atrici. La senyoreta Toscano—que va també en canvi de esser una envergurable comedianta per la seva dicció puríssima, la seva ingenuitat y el seu naturalism moviment en les taules—estigué discretíssima en el seu paper secundari, donati relleu y encàs a la seva bellesa. Mol bé! els senyors La Riva, Mendiguchía y Villarreal, encara que aquest darrer té la deria de la correcció y de tan correcte resulta a voltes exaggeratedam perat en escena. Mol bé també la senyora Sánchez-Arino.

En fi: una mala obra y una bella interpretació. Don Sinesi Delgado pot estar ben agrair a la companyia de la senyoreta Suárez.

El cuento del tren, comèdia en un acte de DON ENRIC LÓPEZ MARÍN

Es aquesta obra en de tants sainets castellans, tots sorta un dialeg fluid y natural, sorgex de tant en tant el guspirge de un xisto o l'alegria espontània d'una situació còmica. L'obreta no té pretensions y en això està'l seu major èxit. Es a més ben proporcionada y entreté en el públic que hi riu y s'hi diverteix com un bon noi en un teatre de putxinel·lis. La companyia del teatre Eldorado estigué forsa insegura en l'interpretació, exceptuant a la senyoreta Suárez, justa y dominadora de la situació, com sempre. A. Q.

NOTA. El nostre company Alexandre Plana s'ha vist en l'impossibilitat d'assistir a les representacions de les dues obres de que's parla en aquesta secció. Per això y per no cometre una desconfiança ab l'empresa d'Eldorado deixant de parlarne, ha tingut que encarregarsse un altre company nostre de la critica de «*Sansón y Dalila*» y d'*«El cuento del tren»*.

CARNET D'AVUI. — A les deu del matí: Miting de metalúrgics a la Casa del Poble. — Sessions del Congrés Obrer.

Havent quedat desert per manca de licidores al concurs anunciat per la Junta d'Obres del Port, de tres parades de automòbils y cotxes de loguer, s'obre un nou concurs peral mateix objecte.

Una de les parades de carácter fixo, s'haurà d'instalar a la Porta del Pau y estará composta de quatre coches y quatre automòbils, y les altres dues a judici de la Junta, la primera al cap del moll de Barcelona y la segona entre'l Furgadós de la Transatlàntica y la de Pinillos.

ROMEA. — Dimecres se repondrà novament, ab la 22ª representació, l'obra den Batalla «La Verge boja», que tant interès ha guanyat entre'l públic nostre, com per tot arreu.

Aquesta obra's farà! díjous a la tarda, atenent a la demanda de molts concorrents que no pogueren assistir a la del díjous passat.

S'han avançat els assaigs de «La noia maca», d'Ignasi Iglesias, en quina obra tant l'empresà com els artistes hi posen tot l'interès.

El Foment del T. N. continua practicant gestions pera que no prosperi l'impost del 3 per 1.000 sobre'l capital pera les societats anònimes fabrils y del 6 pera les mercantils.

— **CAMISERIA SANS, BOQUERIA,** 82, Especialitat en camises a mida,

Aquest matí, a les deu, se celebrarà un gran miting de vagistes al teatre de la Casa del Poble.

Demà continuaran'l repartiment de socors als companys vagistes.

L'Uniò d'Obres Metalúrgics ens diu que se proposa retratar als fills dels vagistes pera perpetuar el record dels lluitadors que s'han sacrificat per l'emancipació de la classe. A dit efecte, prega als vagistes passin per la Secretaria, on se li donaran instruccions.

Els obrers metalúrgics han presentat una instància a l'Ajuntament demanant una subvenció de 100.000 pessetes.

Els patrons metalúrgics associats ens pregunten la publicació de la següent nota:

«Para evitar que la opinión pública surta equivocaciones que pudieran desorientar por lo que respecta á la marcha de la actual huelga de metalúrgicos, importa aclarar algunas noticias que se han publicado con referencia á dicho conflicto.

Merecen, en primer lugar, especial aclaración los datos que los promovedores de la huelga vienen facilitando á la prensa sobre el número de patronos que aceptan la jornada de nueve horas. Según los datos aludidos, los patronos que han aceptado ya la referida jornada ascienden estos momentos á 148. A pesar de ello, la huelga continúa en igual intensidad que el primer dia. Esto, que á simple vista parecerá una anomalía, tiene, sin embargo, muy sencilla explicación.

Admitiendo sin pruebas que existan en realidad 148 patronos firmantes de otras tantas cartas de adhesión á las bases de la Unión de Obreros Metalúrgicos, es el criterio que entre todos no llegan á representar un número de operarios capaz de influir en ningún sentido en el desarrollo y solución de la huelga. Tan infima es su importancia comparada con la de los demás talleres.

Entre las casas que han aceptado, se entra als de la tercera, que són el 1, el 14 y el 15.

En quant al primer, que's refereix al Sindicat a base múltiple, la ponencia havia dictaminat considerant com contraproductiu pel obrer, respectant empri el criteri contrari de les Societats quel creuixen eficàs. An aquest dictamen hi havia un vot particular den Salvador Graña, però s'acordà deixar el tema per a escollir el racionalista científic y l'aplicació de l'ensenyança tècnica professional, quina es l'única y veritable interpretació que deu donarse an aquesta frase?

La ponencia, en un llarg dictamen, reproduïx la vella qüestió de si són veritables obrers els nomenats obrers intel·lectuals, sentant aquesta conclusió: «Para nostra lluita ab el capital sols devem entendre per treballadors als que són assalariats y se dediquen a un treball manual, tenint entés que deixen de reunir aquestes condicions quan, encara que sigui temporalment deixen d'esser assalariats y treballadors manuals.»

En la llarga discussió que promou el tema se intervenen els companys Canot d'Alcoi) que defensa als intel·lectuals que estimen y il·lustren als obrers. Herreros, de la ponencia, que diu que no poden considerar-se obrers als encarregats d'oficines governamentals ni a la policia, malgrat esser assalariats, Duran dels agricultors de Sitges que es més expansiu, Ferrer, Lladó, Negre y altres rectificants tots.

A la fi se presenta la següent proposició incidental pera substituir a la conclusió de la ponencia.

«El Congrés declara: que l'emancipació dels treballadors sera sols obra dels treballadors mateixos. Per tant reconeix que els sindicats que integren la Federació Sindicat a base múltiple, la ponencia havia dictaminat considerant com contraproductiu pel obrer, respectant empri el criteri contrari de les Societats quel creuixen eficàs. An aquest dictamen hi havia un vot particular den Salvador Graña, però s'acordà deixar el tema per a escollir el racionalista científic y l'aplicació de l'ensenyança tècnica professional, quina es l'única y veritable interpretació que deu donarse an aquesta frase?»

El tema 10 tracta de la necessitat d'establir escoles dintre dels Sindicats obrers y maneres práctiques de conseguir-hi. Y s'acorda que com a mètode d'ensenyança s'adopti el racionalista científic y l'aplicació de l'ensenyança tècnica professional, quina es l'única y veritable interpretació que deu donarse an aquesta frase?

La ponencia, en un llarg dictamen, reproduïx la vella qüestió de si són veritables obrers els nomenats obrers intel·lectuals, sentant aquesta conclusió: «Para nostra lluita ab el capital sols devem entendre per treballadors als que són assalariats y se dediquen a un treball manual, tenint entés que deixen de reunir aquestes condicions quan, encara que sigui temporalment deixen d'esser assalariats y treballadors manuals.»

En la llarga discussió que promou el tema se intervenen els companys Canot d'Alcoi) que defensa als intel·lectuals que estimen y il·lustren als obrers. Herreros, de la ponencia, que diu que no poden considerar-se obrers els encarregats d'oficines governamentals ni a la policia, malgrat esser assalariats, Duran dels agricultors de Sitges que es més expansiu, Ferrer, Lladó, Negre y altres rectificants tots.

A la fi se presenta la següent proposició incidental pera substituir a la conclusió de la ponencia.

«El Congrés declara: que l'emancipació dels treballadors sera sols obra dels treballadors mateixos. Per tant reconeix que els sindicats que integren la Federació Sindicat a base múltiple, la ponencia havia dictaminat considerant com contraproductiu pel obrer, respectant empri el criteri contrari de les Societats quel creuixen eficàs. An aquest dictamen hi havia un vot particular den Salvador Graña, però s'acordà deixar el tema per a escollir el racionalista científic y l'aplicació de l'ensenyança tècnica professional, quina es l'única y veritable interpretació que deu donarse an aquesta frase?»

El tema 15 tracta de la necessitat d'establir escoles dintre dels Sindicats obrers y maneres práctiques de conseguir-hi. Y s'acorda que com a mètode d'ensenyança s'adopti el racionalista científic y l'aplicació de l'ensenyança tècnica professional, quina es l'única y veritable interpretació que deu donarse an aquesta frase?

La ponencia, en un llarg dictamen, reproduïx la vella qüestió de si són veritables obrers els nomenats obrers intel·lectuals, sentant aquesta conclusió: «Para nostra lluita ab el capital sols devem entendre per treballadors als que són assalariats y se dediquen a un treball manual, tenint entés que deixen de reunir aquestes condicions quan, encara que sigui temporalment deixen d'esser assalariats y treballadors manuals.»

En la llarga discussió que promou el tema se intervenen els companys Canot d'Alcoi) que defensa als intel·lectuals que estimen y il·lustren als obrers. Herreros, de la ponencia, que diu que no poden considerar-se obrers els encarregats d'oficines governamentals ni a la policia, malgrat esser assalariats, Duran dels agricultors de Sitges que es més expansiu, Ferrer, Lladó, Negre y altres rectificants tots.

A la fi se presenta la següent proposició incidental pera substituir a la conclusió de la ponencia.

«El Congrés declara: que l'emancipació dels treballadors sera sols obra dels treballadors mateixos. Per tant reconeix que els sindicats que integren la Federació Sindicat a base múltiple, la ponencia havia dictaminat considerant com contraproductiu pel obrer, respectant empri el criteri contrari de les Societats quel creuixen eficàs. An aquest dictamen hi havia un vot particular den Salvador Graña, però s'acordà deixar el tema per a escollir el racionalista científic y l'aplicació de l'ensenyança tècnica professional, quina es l'única y veritable interpretació que deu donarse an aquesta frase?»

El tema 16 tracta de la necessitat d'establir escoles dintre dels Sindicats obrers y maneres práctiques de conseguir-hi. Y s'acorda que com a mètode d'ensenyança s'adopti el racionalista científic y l'aplicació de l'ensenyança tècnica professional, quina es l'única y veritable interpretació que deu donarse an aquesta frase?

La ponencia, en un llarg dictamen, reproduïx la vella qüestió de si són veritables obrers els nomenats obrers intel·lectuals, sentant aquesta conclusió: «Para nostra lluita ab el capital sols devem entendre per treballadors als que són assalariats y se dediquen a un treball manual, tenint entés que deixen de reunir aquestes condicions quan, encara que sigui temporalment deixen d'esser assalariats y treballadors manuals.»

En la llarga discussió que promou el tema se intervenen els companys Canot d'Alcoi) que defensa als intel·lectuals que estimen y il·lustren als obrers. Herreros, de la ponencia, que diu que no poden considerar-se obrers els encarregats d'oficines governamentals ni a la policia, malgrat esser assalariats, Duran dels agricultors de Sitges que es més expansiu, Ferrer, Lladó, Negre y altres rectificants tots.

A la fi se presenta la següent proposició incidental pera substituir a la conclusió de la ponencia.

«El Congrés declara: que l'emancipació dels treballadors sera sols obra dels treballadors mateixos. Per tant reconeix que els sindicats que integren la Federació Sindicat a base múltiple, la ponencia havia dictaminat considerant com contraproductiu pel obrer, respectant empri el criteri contrari de les Societats quel creuixen eficàs. An aquest dictamen hi havia un vot particular den Salvador Graña, però s'acordà deixar el tema per a escollir el racionalista científic y l'aplicació de l'ensenyança tècnica professional, quina es l'única y veritable interpretació que deu donarse an aquesta frase?»

El tema 17 tracta de la necessitat d'establir escoles dintre dels Sindicats obrers y maneres práctiques de conseguir-hi. Y s'acorda que com a mètode d'ensenyança s'adopti el racionalista científic y l'aplicació de l'ensenyança tècnica professional, quina es l'única y veritable interpretació que deu donarse an aquesta frase?

La ponencia, en un llarg dictamen, reproduïx la vella qüestió de si són veritables obrers els nomenats obrers intel·lectuals, sentant aquesta conclusió: «Para nostra lluita ab el capital sols devem entendre per treballadors als que són assalariats y se dediquen a un treball manual, tenint entés que deixen de reunir aquestes condicions quan, encara que sigui temporalment deixen d'esser assalariats y treballadors manuals.»

En la llarga discussió que promou el tema se intervenen els companys Canot d'Alcoi) que defensa als intel·lectuals que estimen y il·lustren als obrers. Herreros, de la ponencia, que diu que no poden considerar-se obrers els encarregats d'oficines governamentals ni a la policia, malgrat esser assalariats, Duran dels agricultors de Sitges que es més expansiu, Ferrer, Lladó, Negre y altres rectificants tots.

A la fi se presenta la següent proposició incidental pera substituir a la conclusió de la ponencia.

«El Congrés declara: que l'emancipació dels treballadors sera sols obra dels treballadors mateixos. Per tant reconeix que els sindicats que integren la Federació Sindicat a base múltiple, la ponencia havia dictaminat considerant com contraproductiu pel obrer, respectant empri el criteri contrari de les Societats quel creuixen eficàs. An aquest dictamen hi havia un vot particular den Salvador Graña, però s'acordà deixar el tema per a escollir el racionalista científic y l'aplicació de l'ensenyança tècnica professional, quina es l'única y veritable interpretació que deu donarse an aquesta frase?»

El tema 18 tracta de la necessitat d'establir escoles dintre dels Sindicats obrers y maneres práctiques de conseguir-hi. Y s'acorda que com a mètode d'ensenyança s'adopti el racionalista científic y l'aplicació de l'ensenyança tècnica professional, quina es l'única y veritable interpretació que deu donarse an aquesta frase?

La ponencia, en un llarg dictamen, reproduïx la vella qüestió de si són veritables obrers els nomenats obrers intel·lectuals, sentant aquesta conclusió: «Para nostra lluita ab el capital sols devem entendre per treballadors als que són assalariats y se dediquen a un treball manual, tenint entés que deixen de reunir aquestes condicions quan, encara que sigui temporalment deixen d'esser assalariats y treballadors manuals.»

En la llarga discussió que promou el tema se intervenen els companys Canot d'Al

CRONICA DE FORA

CATALUNYA ESPANYA EXTRANGER

(PER TELEFON
Y TELEGRAPH)

LA PREMPSA DE MADRID

LA "GACETA"
Madrid, 31 octubre.—La "Gaceta" publica: Disposant se convoqui a oposició per una plassa d'oficial quin de la Direcció general de Persones.

Resolvent la consulta elevada al ministeri de Instrucción Pública sobre validesa dels serveis prestats per les ajutantes de les escoles públiques municipals de Barcelona,

"EL LIBERAL."

Ataca al Govern perquè aquest considera ilegal l'acord d'Ajuntament sobre la substitució de l'impost de consums.

Diu que sempre s'invoquen la legalitat; mai lo just.

Afirmà que pera que lo legal pugui esser respectat, es precs que sigui contradictori.

Protesta de que's parfi d'illegitimitat quan són tantes les que comet el Govern.

"LA MAÑANA."

Contestant a un article de "La Epoca" diu quel senyor Canalejas no necessita adverdences del confiar pera resoldre els assumtes que afecten al país.

Referint al problema dels consums diu que si hi ha obra ilegal i revolucionaria no estem desamparats de autoritats pera consentiria.

La invasió del dòlera republicà no farà tampoc estragos. Hi ha dos ministeris que poden convertir-se en dictadura.

"EL DEBATE."

Fa constar la rectificació del Govern de Portugal critican a les religioses de Sant Vicenç de Paul pera que tornin als hospitals.

Diu que les malalties que les van veure marxar les auxiliaran ara ab alegría y que la mà del ministre que firma el decret de expulsió tremolarà de vergonya.

"EL PAÍS."

L'article de fons d'avui es de tons radicals y tendrà a animar als regidors republicans a sostener l'acord que prengueren relatiu a la substitució de l'impost de consums.

Aconsella al poble que no ho prengui com un engany y que imposi la seva voluntat.

Diu que contra l'acció del Govern està pàccio del carter y del Parlament.

Acaba dient que la fortuna ajuda als que tenen audàcia.

"EL UNIVERSO."

Ab morir de la missa de campanya y desfilada de tropes d'ahir, parla en son editorial de la identificació del poble ab el rei, ab l'espectre y ab la felicitat.

Diu que ahir s'hauran convenut els anemistes de la monarquia, els antimonarquistes y els antireligiosos de que'l poble gestiona aquestes coses, que acaben ab entusiasme.

"EL IMPARCIAL."

Publica un article del senyor Maestre, qui insisteix en veure la influència francesa en la diplomàcia marroquina, tendint a relegar la nostra a segon terme y a aumentar la de França.

Afirmà que'l joc de la diplomàcia francesa ab el Mokri se presenta clar y se v'irigeix a feners retrocedir de Selván y de les posicions del Muliya, si be sentiu poc a poc pena no alarmar a la opinió pública.

"LA EPOCA."

Madrid, 31 octubre.—"La Epoca" continua la violència a campanya empresa contra la supressió de l'impost de consums, atacant durament als republicans.

VISITA AL PEÑÓN Y ALHUCEMES

Madrid, 31.—El capitán general de Melilla, Alavade, telegrafia que ha visitat el Peñón y Alhucemes, trobant als cabenys dels voltants ab excellent esperit respecte a Espanya.

IMPORTANTS ACORDS

Alacant, 31.—La Diputació Provincial ha acordat construir un hospital, crear una escola d'arts y ofícies, una altra normal de mestres, efectuar obres a la Granja Agrícola concedida pel Govern y arrendar la recaudació del contingut provincial.

EN PRÓ DE CATALUNYA

Madrid, 31 octubre.—Els comerciants de curits, catalans, han presentat una instància al ministeri d'Hisenda, sollicitant reformes en la contribució industrial.

Han visitat ademés, al senyor Cobán, el diputat senyor Zulueta (don J.) y altres diputats y senadors catalans, pera demanarri rebaxa dels drets que actualment s'exigen als Montepius.

PRESA DE POSESSIÓ

Madrid, 31 octubre.—Avui ha pres possessió del càrrec d'inspector general de primera ensenyanza, el senyor Altamara.

El ministre d'Instrucción Pública s'encarregà de ferli entrega del càrrec.

CONTRA UN PROIECTE

DEN CALBETÓN

Madrid, 31 octubre.—S'anuncia una forma oposició per part dels industrials, al projecte del ministre de Foment sobre les Cambres de Comerç.

OBSEGUÍ A LES TROPES

Madrid, 31 octubre.—Les tropes que assistiren a la missa de campanya celebrada ahir en memòria de les víctimes de la campanya de Melilla, han sigut observades avui ab un rànquing extraordinari.

Ab càrrec als fonds de material s'ha entregat als soldats y cabos cinquanta cintins, y una peseta als sargentos.

"Espanya Nueva" diu que a conseqüència de la mulanya d'ahir n'hi han molts de malalt.

REAL ORDE QUE NO AGRADE

Medilla, 31 octubre.—S'anuncia la pròxima publicació d'una real orde senyant la permanència dels queves y oficials en aquesta plassa.

Això ha motivat cert disgust perquè se sab que seran rellevats els que porten quatre anys de permanència a la plassa.

DOS MORTS

Madrid, 31 octubre.—Telegrafien de Melilla que la policia de Nadal ha trobat a la porta del zoc d'Elymès dels caixavells. Un tenia tres ferides de bala, l'altra era una ferida de palma.

Uns asseguren que els morts eren dos soldats descorbuts del batalló de Ciudad Rodrigo. Altres diuen que eren passans.

Diversos monos sospitosos han estat de-

L'exdictador Joan Franco

LES VAGUES DE CATALUNYA

Details de la detenció.—Greus acusacions.—Els deutes del rei don Carles liquidats ab els bens de la corona.—Un milió de pessetes de fiansa.—Un banquer generós.—La multitud indignada.—Parla l'Almeida.—En Bernardí Machado es aclama per la multitud.

Detalls de la detenció.—Greus acusacions.—Els deutes del rei don Carles liquidats ab els bens de la corona.—Un milió de pessetes de fiansa.—Un banquer generós.—La multitud indignada.—Parla l'Almeida.—En Bernardí Machado es aclama per la multitud.

Ataca al Govern perquè aquest considera ilegal l'acord d'Ajuntament sobre la substitució de l'impost de consums.

Diu que sempre s'invoquen la legalitat; mai lo just.

Afirmà que pera que lo legal pugui esser respectat, es precs que sigui contradictori.

Protesta de que's parfi d'illegitimitat quan són tantes les que comet el Govern.

"LA MAÑANA."

Contestant a un article de "La Epoca" diu quel senyor Canalejas no necessita adverdences del confiar pera resoldre els assumtes que afecten al país.

Referint al problema dels consums diu que si hi ha obra ilegal y revolucionaria no estem desamparats de autoritats pera consentiria.

La invasió del dòlera republicà no farà tampoc estragos. Hi ha dos ministeris que poden convertir-se en dictadura.

La invasió del dòlera republicà no farà tampoc estragos. Hi ha dos ministeris que poden convertir-se en dictadura.

"EL DEBATE."

Fa constar la rectificació del Govern de Portugal critican a les religioses de Sant Vicenç de Paul pera que tornin als hospitals.

Diu que les malalties que les van veure marxar les auxiliaran ara ab alegría y que la mà del ministre que firma el decret de expulsió tremolarà de vergonya.

"EL PAÍS."

L'article de fons d'avui es de tons radicals y tendrà a animar als regidors republicans a sostener l'acord que prengueren relatiu a la substitució de l'impost de consums.

Aconsella al poble que no ho prengui com un engany y que imposi la seva voluntat.

Diu que contra l'acció del Govern està pàccio del carter y del Parlament.

Acaba dient que la fortuna ajuda als que tenen audàcia.

"EL UNIVERSO."

Ab morir de la missa de campanya y desfilada de tropes d'ahir, parla en son editorial de la identificació del poble ab el rei, ab l'espectre y ab la felicitat.

Diu que ahir s'hauran convenut els anemistes de la monarquia, els antimonarquistes y els antireligiosos de que'l poble gestiona aquestes coses, que acaben ab entusiasme.

"EL IMPARCIAL."

Publica un article del senyor Maestre, qui insisteix en veure la influència francesa en la diplomàcia marroquina, tendint a relegar la nostra a segon terme y a aumentar la de França.

Afirmà que'l joc de la diplomàcia francesa ab el Mokri se presenta clar y se v'irigeix a feners retrocedir de Selván y de les posicions del Muliya, si be sentiu poc a poc pena no alarmar a la opinió pública.

"LA EPOCA."

Madrid, 31 octubre.—"La Epoca" continua la violència a campanya empresa contra la supressió de l'impost de consums, atacant durament als republicans.

VISITA AL PEÑÓN Y ALHUCEMES

Madrid, 31.—El capitán general de Melilla, Alavade, telegrafia que ha visitat el Peñón y Alhucemes, trobant als cabenys dels voltants ab excellent esperit respecte a Espanya.

IMPORTANTS ACORDS

Alacant, 31.—La Diputació Provincial ha acordat construir un hospital, crear una escola d'arts y ofícies, una altra normal de mestres, efectuar obres a la Granja Agrícola concedida pel Govern y arrendar la recaudació del contingut provincial.

EN PRÓ DE CATALUNYA

Madrid, 31 octubre.—Els comerciants de curits, catalans, han presentat una instància al ministeri d'Hisenda, sollicitant reformes en la contribució industrial.

Han visitat ademés, al senyor Cobán, el diputat senyor Zulueta (don J.) y altres diputats y senadors catalans, pera demanarri rebaxa dels drets que actualment s'exigen als Montepius.

PRESA DE POSESSIÓ

Madrid, 31 octubre.—Avui ha pres possessió del càrrec d'inspector general de primera ensenyanza, el senyor Altamara.

El ministre d'Instrucción Pública s'encarregà de ferli entrega del càrrec.

CONTRA UN PROIECTE

DEN CALBETÓN

Madrid, 31 octubre.—S'anuncia una forma oposició per part dels industrials, al projecte del ministre de Foment sobre les Cambres de Comerç.

OBSEGUÍ A LES TROPES

Madrid, 31 octubre.—Les tropes que assistiren a la missa de campanya celebrada ahir en memòria de les víctimes de la campanya de Melilla, han sigut observades avui ab un rànquing extraordinari.

Ab càrrec als fonds de material s'ha entregat als soldats y cabos cinquanta cintins, y una peseta als sargentos.

"Espanya Nueva" diu que a conseqüència de la mulanya d'ahir n'hi han molts de malalt.

REAL ORDE QUE NO AGRADE

Medilla, 31 octubre.—S'anuncia la pròxima publicació d'una real orde senyant la permanència dels queves y oficials en aquesta plassa.

Això ha motivat cert disgust perquè se sab que seran rellevats els que porten quatre anys de permanència a la plassa.

DOS MORTS

Madrid, 31 octubre.—Telegrafien de Melilla que la policia de Nadal ha trobat a la porta del zoc d'Elymès dels caixavells. Un tenia tres ferides de bala, l'altra era una ferida de palma.

Uns asseguren que els morts eren dos soldats descorbuts del batalló de Ciudad Rodrigo. Altres diuen que eren passans.

Diversos monos sospitosos han estat de-

Consell de Ministres

El senyor Merino comunica al Govern que les vagues de Barcelona i Sabadell no's solucionen per excés d'amor propi entre patrons y obrers

Madrid, 31 octubre.—A dos quarts de vuit ha terminat el Consell de ministres.

El ministre de la Governació ha donat compte al Govern del viatge realitzat a Barcelona y de la seva intervenció en la vaga dels metal·lúrgics y la qüestió obrera de Sabadell.

El senyor Merino digué als seus companys de Gabinet que tant els obrers com els patrons posseïen molt d'amor propi y que això fa que les vagues no's solucionen.

El Consell ha acordat que l'Institut de Reformes Socials fia una informació sobre les vagues y vegi de trobar un medi per solucionar els conflictes de Barcelona y Sabadell.

També acordaren quel dijous, contestant al ministre d'Hisenda a la pregunta del senyor Armas respecte als Consums, exposi el criteri del Govern que es arranca la transformació de l'impost.

En el Congrés exposàrd altres fórmules per aconseguir millora tan important.

S'aprovaren els següents crèdits extraordinaris:

500.000 pessetes pera que Espanya asistís al cinquantesim del l'any al juliol que s'celebrarà ab tota solennitat al Govern Civil.

Primer premi, 20.391, venut a Briviesca, Manresa y Barcelona.

Segon premi, 40.000 pessetes, número 21.373, despatxat a Castelló, La Línia y Bilbao.

Tercer premi, 20.000 pessetes, número 11.338, venut a Madrid y Xerès.

ESPECTACLES PRINCIPAL (Teatre Català)

Avi, dimars, festa de Tots Sants: tarda, a dos quarts de quatre nit, a les nou. Entrada general y de pista, 50 céntims. DON JUAN TENORIO, per artistes Guitart, Delhom, Martí, Capdevila, Xirgu, Moreira, etc., etc. Presentat ab magnífic decorat y brillant apoteosi; y la comedia en 2 actes de gran broma, ELS PORUCS. — Demà, tarda y nit, DON JUAN TENORIO y ELS PORUCS. — Divendres, ANDRONICA. — Dissabte, estrena, LA GROSSA. — Despatx a comptaduria.

GRAN TEATRE DEL LICEU. — Companyia de òpera. — Abonament. — El despatx per la renovació de l'abonament, estarà obert en la administració del teatre de dins a deu a dotze del matí, de quatre a sis i mitja y de nou a onze de la nit, reservantse als abonats a l'última temporada les seves respectives localitats fins a les onze de la nit del dijous, 3 de corrent; i després d'aquesta hora perderan el dret a tota reclamació.

TEATRE NOU. — Avui, dimars, tarda, a les tres, sencilla, entrada, 10 céntims: «El mètode Gorritz». — A les quatre, especial, entrada 50 céntims. Primer, «La carne fasa», per Agols García; segon, «La corte de Faraoñ», còpia de Judea, per Agnés García. — A les sis, especial, entrada 30 céntims: Primer, «Juegos malabares», cançó del «pajarito» per M. Faura; segon, «El país de las hadas», la millor interpretació, gran «garroton» per Agnés García. — Nit, a dos quarts de deu, funció sensera piràmidal, entrada, 30 céntims: primer, «Juegos malabares», segon, «La corte de Faraoñ»; tercer, «El país de las hadas». — El dissabte, estrena sensacional, «La diosa del placer», plena de illes, decorat y vestuari nous y esplèndits.

TEATRE SORIANO. — Avui, tarda, a les quatre y a les sis, TOTES LES ATRACCIONS.

Les 6 senyores musicals alemanyes
Les 6 senyorettes musicals alemanyes

ELS MOTOCICLISTES. — ab la gavia de la mort, número de gran sensació.

NIT, A DOS QUARTS DE DEU
La pantomima per la troupe Rodriguez, A dos quarts d'onze, les atraccions.

TEATRE COMIC

Avui, dimars, festivitat de Tots Sants. A les tres, «La camaronera»; a les quatre, primer, «El príncipe ruso»; segon, «La corte de Faraoñ»; tercer, «La camaronera»; per Julia Gómez; quart, «Pobra de gran èxit», «Gloria en excelsis»; — Nit, a un quart de deu: primer, «La camaronera»; segon, «El cor de Faraoñ», per la Moto-Toro; tercer, «Gloria en excelsis». — Nota: proximament, estrena de l'opereta en un acte y dos quadros, «Una aventura en el vagón-llit», y aviat, molt aviat, l'èxit dels èxits, «El conde de Luxemburgo». — Despatx a comptaduria.

TEATRE DE NOVETATS. — Companyia comic-lírica dirigida per Emili Duval y Julià Vivas, de la que formen part les primeres tipus Julia Velasco y Pilar Martí. — Avui, dimars, festivitat de Tots Sants, dues grans funcions. Tarda, a dos quarts de quatre: primer, «Don Juan Tenorio», per Jaume Borras, Julia Velasco, Pilar Martí, Emili Duval, Pepe y Manolo Fernández, y demés parts de la companyia. Decorat de don Francisco Soler y Rovira; segon, «El poeta de la vida». — Nit, a un quart de deu: primer, «La reina mora», per Julia Velasco; segon, l'opereta en tres actes de gran èxit, «La princesa de los Balcanes». — Demà, dimecres, tarda, a dos quarts de quatre, «Don Juan Tenorio» y «El poeta de la vida». — Nit, a la nit, «La reina mora» y «La princesa de los Balcanes».

Teatre Granvia — (Empress Mestres) — Comp. d'òpera italiana. Avui, dimars, tarda, a dos quarts de quatre, l'òpera en quatre actes.

BOHEMIE per l'emi-ment tenor Mulleras debut de la soprano ALICE DEL PINO y jre enti part els aplaus its artistes senyora DE ORIENTE, senyors MORRO, SERRA, BORGIA, OLIVER. — Nit, a les nou, la grandiosa òpera en quatre actes,

Gli Ugonotti pel notable Valls senyors Benimell, Gaià, De Oriente, Gassull, senyors Fernández, Serra, Olivera y Oliver. — Butaca platea ab entrada, 150; entrada general, 90. — Dijous, tercera sortida i extrema diva Maria Galvany

GRAN TEATRE ESPANYOL. — Avui, dimars, tarda, a dos quarts de quatre: nit, a dos quarts de nou: 14 actes, 14. DON JUAN TENORIO Y EL NUEVO TENORIO.

Gran teatre del Rosc

Gran companyia catalana y castellana dirigida pels primers actors senyors

Massol - Mir - Terrades

Avui, dia primer novembre, tarda y nit: «Don Juan Tenorio» y «Nuevo Tenorio».

Se despatxen també localitats a la Rambla del Mig, número 6.

HERPES (Interns y externs)

Escrufoses, Tbcerculosi, Reuma, Gota, Mal de podra, etc., se curen radicalment ab el Aixarop antihumoral

Purificante R. Saez

Ab el seu ús desapareixen ràpidament els picors, taques, grans, escames y demás manifestacions de la pell; les grans nulacions, plaques y ulceracions de la boca y les obertures naturals, y els dolors de les articulacions y els ossos.

Aquests remeis especials se venen en les farmacis: Hospital, 2; Princesa, 1; Rambla de les Flors, 4; Pelai, 9; Escudellers, 75. Consultes gratuïtes ab el metge R. Saez Doménech, plassa Bonsuccés, 2, y Sitges, 1, pral.

NOBLES DE A. DIRAT

Exposició permanent de dormitoris, menjadors, despats, salons, etc.

Grans imatges ab 12 portes. Mendizábal, número 30 y Sant Pau, 50, 52 y 54.

CINE en pur cènric d'aquesta capital. Magnific y acreditats lo al-

Se transpassaria en venda, en condicions ven-tajoses. Ra: Guardia, 12 bis, C.A.

SALUD - BELLEZA - FUERZA

la consegüent combatint sin fregues y tan-

HERPES y demás classes

ROB XARRE

De venta en farmacis y droguerias de Eu-

ropa y Amèrica

ULLERS Y LENTES cristall de roca, a

6 pes. **GRADUACION GRATIS DE LA VISTA**

Gabinet óptic al C. P. Ruiz y Berenguer

óptic. Caso especial per la correcció de les

aberracions visuals.

VENC GOSSETS y 10s anglesos clas-

sos. Doctor Dou, 15, teven, segona.

VISITEU LA SE CIÓ DE

Constants gangues

DE

La Universal

on hi trobareis moltes en venda al comp-

tar y a passos

RONDA SANT ANTONI, N.º 86

Y

PONENT, N.º 65

NEGOCI RÁPID

Se compran mobles de totes classes, p'a-

cos, caixes de sandals, matalotes, carteres,

bonets, etc., y piens seccors per importar ts

de algunes se paguen bé y al comptat. Cam-

bi, número 13.

MALALTIES DE LA BOCA

PASTILLES NIELK

DE CLORAT DE POTASSA COMPRIMIDA — Se venen en totes les farmacis —

TEATRE APOLÓ

Avui, dimars, primer novembre, festivitat de Tots Sants: programa monstre. Tarda, a les tres nit, a dos quarts de nou: el fantàstic drama de Schaff y Joaquim Alvarez Quintero, «Peppita Reyes».

— Demà, dimecres, Dia de Diutius, extraordinaire funció a la tarda: «La cizalla» y «La tia de Carlos».

— Nit, «Sansón y Dalila» y «Peppita Reyes».

TEATRE NOU. — Avui, dimars, tarda, a les tres, sencilla, entrada, 10 céntims: «El método Gorritz». — A les quatre, especial, entrada 30 céntims. Primer, «La carne fasa», per Agols García; segon, «La corte de Faraoñ», còpia de Judea, per Agnés García. — Nit, a dos quarts de deu: primer, «Juegos malabares», cançó del «pajarito» per M. Faura; segon, «El país de las hadas». — El dissabte, estrena sensacional, «La diosa del placer», plena de illes, decorat y vestuari nous y esplèndits.

TEATRE SORIANO. — Avui, tarda, a les quatre y a les sis, TOTES LES ATRACCIONS.

Les 6 senyores musicals alemanyes

Les 6 senyorettes musicals alemanyes

ELS MOTOCICLISTES. — ab la gavia de la mort, número de gran sensació.

NIT, A DOS QUARTS DE DEU

La pantomima per la troupe Rodriguez, A dos quarts d'onze, les atraccions.

TEATRE COMIC

Avui, dimars, festivitat de Tots Sants. A les tres, «La camaronera»; a les quatre, primer, «El príncipe ruso»; segon, «La corte de Faraoñ»; tercer, «La camaronera»; per Julia Gómez; quart, «Pobra de gran èxit», «Gloria en excelsis»; — Nit, a un quart de deu: primer, «La camaronera»; segon, «El cor de Faraoñ», per la Moto-Toro; tercer, «Gloria en excelsis». — Nota: proximament, estrena de l'opereta en un acte y dos quadros, «Una aventura en el vagón-llit», y aviat, molt aviat, l'èxit dels èxits, «El conde de Luxemburgo». — Despatx a comptaduria.

TEATRE GAYARRE. — Sessions a les onze, un quart de quatre un quart de cinc, sis, nou y onze. Attraccions que alternaran: Palermaz, Esmeralda, Platerita, Trigueña, Lucena, Las Mascotas, Mile, Dearlynn, Angeleta Easo, Roseta Guerra. — Aviat, la benefici de Roseta Guerra. — Aviat, P. Gómez.

FRONTÓ CONTAL. — Grans partits tots els dies a les quatre de la tarda. Dijous y dissabtes, tarda y nit.

Concerts

Palau de la Música Catalana. — Concerts clàssics. Direcció, Lluís Millet. — Dijous, 3 novembre, primer concert: «Noces de Figaro», obertura MOZART, «Concert», per violí y orquestra, BACH, violí solista, LLUIS PICHOT.

Concerts

Concerts